

man efter Systemskiftet forlangte, at Statens Embeds- og Bestillingsmænd, saa vidt muligt, skulde holde sig udenfor den private Geschæft.

Jeg skal med nogle Ord vende mig til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) angaaende hans Bemærkninger til mig i Gaar, thi det ærede Medlem ofrede en ikke ringe Del af sit Foredrag i Gaar paa, hvad jeg havde sagt angaaende Brændselsnævnet. Han sagde, at da jeg havde talt om Brændselsnævnets Stilling forleden, havde jeg henvendt mig til ham. Af Referatet i Rigsdagstidenden vil man se, at det kun var angaaende to Spørgsmaal, jeg henvendte mig til ham personlig og ikke til Nævnet, og de angik slet ikke Brunkulspørgsmaalet i nævneværdig Grad. Det ene Spørgsmaal gik ud paa, at da jeg var enig med det ærede Medlem i, at den Pris, man har sat paa Brunkul, er for høj, vilde jeg spørge, om det var rigtigt, hvad der var meddelt mig, at det ærede Medlem i Udvalget havde foreslaaet, at en Vognladning skulde sælges til 150 Kr. Det andet Spørgsmaal angik den Omstændighed, at det ærede Medlem forleden i et Møde, hvor jeg var til Stede, havde sagt, at nu var vi i dette Land forsynede med Brændsel for 6 Maaneder, og derfor havde Brunkullene for Øjeblikket ingen Interesse for Brændselsnævnet. Det var, hvad jeg har sagt til det ærede Medlem, og det var derpaa, jeg byggede de Bemærkninger, jeg gjorde om Brændselsnævnet, som vel var kritiske, men hverken voldsomme eller ubeherskede. Og naar det ærede Medlem i Gaar stillede sine Udtalelser op, som om det var ham, jeg havde angrebet, saa er det fuldstændig misvisende. Der var intet i, hvad jeg havde sagt, der berettigede det ærede Medlem til at fremstille Sagen saadan. Det vil hvert eneste Medlem i dette Ting, hvor en Tale ikke saaledes kan gaa ukontrolleret hen, kunne overbevise sig om ved at ulejlige sig med at se efter i Rigsdagstidenden, hvad jeg har sagt angaaende Brændselsnævnet. Jeg skal derfor ikke beskæftige mig mere med det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, hvad denne Sag angaar, thi jeg har ingen Grund til at gentage, hvad jeg sagde forleden, jeg staaer ved det til Punkt og Prikke, det ærede Medlem har ikke ved sin lange Argumentation rokket ved et eneste Punkt. Han har stablet det op paa en Maade, der var fuldstændig ubegrundet og utilbørlig. Naar jeg alligevel her gør et Par Bemærkninger derom, inden jeg gaar over til at fremsætte et Par Bemærkninger til den højtærede Indenrigsministers Ud-

talelser angaaende dette Spørgsmaal, vil jeg tilføje, at siden denne Sag forleden blev draget frem her af mig, er der kommet mange Anmodninger og Henstillinger fra interesserede, saavel Producenter som Forbrugere, hvad jeg naturligvis i øvrigt ikke skal komme ind paa. Det, der er gaaet igennem alle Henvendelserne, enten det saa var Forbrugere eller Producenter, er Klager over, at de har gjort den ene Henstilling efter den anden til Brændselsnævnet om, at der, for at de kunde komme til at arbejde, maatte blive fastsat en Maksimalpris, og om mange andre Ting, men efter 3—4 Maaneders Forløb har det ikke været muligt at faa saa meget som et Svar fra dette meget ærede Nævn. Det er egentlig det, man klager over. Man siger: Lad os dog faa Besked, lad os faa at vide, om vi er købte eller solgte, lad os faa at vide, om vi kan komme til at arbejde, eller om vi er standsede for stedse. Derpaa har Nævnet ikke givet Svar, man har kun kunnet faa løse, personlige Svar, der kunde tyde paa, at Nævnet paa en vis Maade vilde stille sig velvilligt overfor det private Initiativ.

Jeg skal endnu kun gøre en kort Bemærkning om, hvorledes Landet ligger med Hensyn til det Brunkulseje, som Brændselsnævnet har overtaget ved FASTERHOLT Station. Jeg skal senere berøre dette lidt nærmere, naar jeg taler om Ekspropriationerne paa de to paagældende Steder. Samtidig med, at Nævnet overtog Lejet, respekterede det en Kontrakt paa 1,000 Vognladninger Brunkul, men alle de andre Kontrakter annullerede det. Det var 1,000 Vognladninger, der var solgte til Langelands Korn- og Foderstofforening, og Forholdet er i dette Øjeblik, at disse Kul leveres af Station til 32 Kr. pr. Ton, og de maa kun sælges igen, naar de købes hos Langelands Korn- og Foderstofforening eller med andre Ord: Forretningen var bragt i Stand ved en Mand i Odense, og denne Mand kan kun faa dem gennem den Forening, han havde solgt dem til. Han havde selv 40—60 Vognladninger liggende ved FASTERHOLT Station, men han maa nu ikke røre dem, han maa sælge de andres Varer og maa tage en hvilken som helst Pris, han kan faa, for dem, men han maa ikke sælge sine egne Kul. Dette nævner jeg kun som en Karakteristik af, i hvilken Suppedas det hele er ført ud.

Jeg skal dernæst med et Par Bemærkninger vende mig til den højtærede Indenrigsminister, som i Gaar med en vis Voldsomhed kom det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds til Hjælp, jeg synes